

Sygn. akt IV CZ 114/06

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący)
SSN Barbara Myszka
SSN Tadeusz Żyznowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa A. K. i Z. W.
przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej przy ul. K.
o ustalenie i uchylenie uchwał,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 stycznia 2007 r.,
zażalenia powodów
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 9 listopada 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z 9 listopada 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację powodów Z. W. i A. K. z powodu nieopłacenia jej w należnej wysokości. Sąd stwierdził, że apelacja w sprawie o uchylenie uchwały wspólnoty mieszkaniowej podlega opłacie stałej w wysokości 200 zł - art. 27 pkt 9 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.). Wobec zaskarżenia wyroku w zakresie oddalającym powództwo co do dwóch uchwał należna opłata powinna wynosić 400 zł, zaś od apelacji wniesiona została opłata w wysokości 160 zł.

W zażaleniu powodowie wnosili o zmianę zaskarżonego postanowienia w całości zarzucając naruszenie art. 149 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Podstawową zasadą prawa międzyczasowego w dziedzinie procesu cywilnego jest zasada bezpośredniego działania ustawy nowej. Zasada ta wyrażona została w art. XV § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1994 r. - Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 297 ze zm.). Należy uznać, że zasada ta ma znaczenie ogólne w dziedzinie w prawie procesowym cywilnym (zob. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 17 stycznia 2001 r. - zasada prawna, III CZP 49/00, OSNC 2001, nr 4, poz. 53, wyrok Sądu Najwyższego z 9 lipca 2003 r., IV CKN 310/01, niepubl.) i znajduje ona również zastosowanie w odniesieniu do przepisów ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, mających charakter przepisów prawa procesowego, która weszła w życie z dniem 2 marca 2006 r.

Istotny wyjątek od zasady bezpośredniego działania ustawy nowej przewidziany został w art. 149 ust. 1 powołanej ustawy. Przepis ten stanowi, że w sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się, do czasu zakończenia postępowania w danej instancji, dotychczasowe przepisy o kosztach sądowych. Zakończenie postępowania w danej instancji w rozumieniu tego

przepisu następuje z chwilą wydania orzeczenia kończącego merytorycznie lub niemerytorycznie postępowanie w sprawie w danej instancji (zob. postanowienie SN z 25 października 2006 r., III CZP 73/06, niepubl.). Wyrok Sądu Okręgowego w przedmiocie ustalenia i uchylenia uchwał Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. K. 24 wydany został w dniu 18 września 2006 r. Bez wątpienia w niniejszej sprawie wejście w życie ustawy nastąpiło przed zakończeniem postępowania przed sądem pierwszej instancji. Apelacja została wniesiona w czasie obowiązywania nowej ustawy o kosztach sądowych. Pełnomocnik powodów składając apelację miał w świetle art. 130² § 3 k.p.c. obowiązek uiszczenia stosownej opłaty w wysokości przewidzianej w art. 27 pkt 9 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, którego to obowiązku nie dopełnił.

Skoro zarzut naruszenia art. 149 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych okazał się niezasadnym, zażalenie podlega oddaleniu (art. 394¹ § 2 i 398¹⁴ k.p.c.).